

## İmanla bereket alın (Matta 14:13-21)

Tanrı bereketi buyuran Tanrı'dır. Birçok insan maddisel bolluğu bereket olarak düşünüyorlar. Hatta Mesih inanlıları bile öyle düşünüyorlar. Bu nedenle insanlar bereket için dua ederek Tanrı'dan uzaklaşıyorlar. Yeryüzünde sadece kullanabileceği ama göğe kadar götüremeyeceği şey, yani geçici olarak elinde olup kaybolacak şey bereket değildir.

Bu dünyada Tanrı hem imanlı hem de imansızlara ayrımcılık yapmadan güneş ve yağmuru sağladığı için Tanrı'yı tanımayanlar da çabalayarak kendi yeteneklerini kullanarak başarılı olabilirler. Ama bu sadece bedendeki yaşamında faydalıdır. Ama Tanrı'nın buyurduğu bereketi sadece insanın ruhu alabilir. Tanrı'nın sözü bereketi buyuran sözdür. O söz ruhumuza girince ruhsal güç oluyor. Bereketli insan demek ruhsal güce sahip olan insan demektir.

Ruhsal güce sahip olan insan Tanrı'dan istediği şeyi alamadığı zaman hayal kırıklığına uğramaz, şikâyet etmez. Çünkü kendi istediğini alamasada Tanrı'nın isteği mutlaka yerine geleceğini bilir. Bereketle sahip olan insanlar her durumda sevinebilir. İsa "Ne mutlu ruhta yoksul olanlara!" (Matta 5:3) dedi. Maddisel olarak zorluk çekenler ruhta yoksul olurlar. Ama Tanrı'nın buyurduğu bereketle sahipse sevinebilirler. Zengin insanlar da 'param çok' diye gurur hissederken Tanrı'nın bereketine sahip olanlar nasıl olmalıdır?

Tanrı'nın bize verdiği bereketlerden en önemli şey Tanrı'nın adıdır. Tanrı adını Oğlu'na verdi, artık o ad içimizdedir. O adı almak demek Tanrı'nın Oğlu'nun sadece kullanabileceği hakka sahip olmak demektir. Bu nedenle biz o adla ne istersek de cevabını alabiliriz. Tanrı'nın adı gerçekten bizim en çok değer vermemiz gereken berekettir. Bu dünyada yaşadığımız sürece bizim ihtiyaç duyduğumuz şey çok vardır. Ama biz ilk önce 'adın kutsal kılınsın' diye dua etmemiz lazım (Matta 6:7-9).

Tanrı bizim O'nun adına dayanarak hem ruhsal hem bedensel olarak başarılı olmamızı istediği için biz bugün Tanrı'nın adına sahip olduk (Yuhanna 17:11-12). O ada sahip olanlar Tanrı'nın sevinciyle bol olması lazım. Tanrı Oğlu'na dünyadaki her adın üstünde olan adı miras olarak verdi (İbraniler 1:4). Bugün bizde O'nun adı olması müthiş bir şeydir. Hiç bir melek o adı almamıştır. Dolayısıyla hiç bir melek Tanrı'ya Baba diye çağırmamıştır. İsa'nın adı Kutsal Ruh aracılığıyla bize verildiği zaman biz Tanrı'dan en değerli olanı miras aldık.

Tanrı bize bereketi buyurduğu için biz o bereketi kabul ederek kullanacak ruhsal duyuya sahip olmalıyız. Ruhsal duyusu olmayan insan Tanrı'yla birlikte çalışamaz, dolayısıyla onun yaptığı iş Tanrı'nın ilgisini çekemez. Tanrı'nın sözünü aldığımız zaman biz o sözü Kutsal Ruh'la almamız lazım. O söz ruhumuza gelince esin oluyor. Ruhsal duyuya sahip olanlar sadece Tanrı'nın vaat ettiği belirtileri tecrübe edebilir. Yani bereketli insan sadece Tanrı'nın yardımını alabilir.

Tanrı'dan yardım aldıysa unutmamak gereken bir şey vardır. Yani şükretmek. Cüzamlı on adam İsa'ya gelip yardım istemişti. İsa onlara 'gidin kâhinlere görünün' dedi ve onlar giderken cüzamdan temizlendi. Onlardan biri İsa'ya dönüp teşekkür ettiği zaman, İsa 'İyileşenler on kişi değil miydi? Öbür dokuzu nerede?' diye söyledi ve, 'Ayağa kalk, git! İmanın seni kurtardı!' diye ilan etti. On kişi temizlendi ama sadece onlardan biri teşekkür etti ve bunun sayesinde kurtuldu (Luka 17:11-19).

Bir cüzamlı temizlendiği zaman İsa 'Sakin kimseye bir şey söyleme! Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuyu sun' (Matta 8:4) diye söyledi. Ondalık ve aylık sunusu ve Rab'bin gün sunusu, bunlar şükran sunusu değildir. Ondalık aslında Tanrı'nındır, aylık sunusuysa Tanrı'ya adak adadığını yerine getirmektir, Rab'bin gün sunusu Tanrı'nın buyruğuna itaat etmektir. Ama şükran sunusu

sahısın Tanrı'ya şüdredererek kendi kendine vermesidir. Yüređi Tanrı'nın yardımından dolayı şükran ve sevinçle doluysa kendi kendine Tanrı'ya şükran sunusunu verecektir.

Büyük kalabalık İsa'yla birlikte تنها bir yerdeyken gün karardı. Öğrenciler 'halkı salıver de köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar' dediği zaman İsa 'Gitmelerine gerek yok, onlara siz yiyecek verin' diye söyledi. Ama onlarda sadece beş ekmek ve iki balık vardı. İsa onları alıp gözlerini göğe kaldırarak şükrettikten sonra ekmekleri bölüp öğrencilerine verdi. O gün yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, yaklaşık beş bin erkekti. Böylece İsa beş ekmekle iki balık belirtisini gerçekleştirmeden önce Tanrı'ya şükretti (Matta 14:13-21).

Bereket alanlar Tanrı'ya şükretmek konusunda zaferli olmalıdır. Ağzıyla sadece şükretmeden maddi olarak da şükranını göstermelidir (Matta 8:4). Sanki savaş yapıyormuş gibi çok gayretle, bazen acımasızca şükretmek lazım. İsteksizce yada zorlanmış gibi yapmamalıdır, Tanrı'nın bereketinin değeri düşünmelidir. Birçok insan gönenç olmaya çalışıyorlar ama hâlâ başarısız oluyorlar. Neden? Çünkü kendisinin aldığı bereketi kabul etmezler. Şükran demek Tanrı'nın bereketini kendinin olarak kabul etmektir.

İnsanlar genelde başarılı olduktan sonra zor durumdayken yardım etmiş olanların lütfünü hatırlamıyorlar. Hatta bazı insanlar başka insanlardan yardım edildiği için utanıyorlar. Birde 'Yardım etmek isterse daha iyice yardım etsin' diye kendisine yardım etmiş olanları eleştirenler de vardır. Böyle insanlarla karşılaşınca insanlar çok pişman olurlar. Hatta Tanrı'nın Oğlu'nun fedakârlığı sayesinde bereket aldıktan sonra Tanrı'ya şükretmeyen insanları gören Tanrı'nın yüreği ne olacaktır?

Tanrı'nın verdiği bereketi reddetmemek lazım. Ekonomik olarak zor diye kendisinde olan bereketin varlığını inkâr etmemelidir. Bereketi sahipse meyvesi bir yıl sonra da görünebilir, on yıl sonra da görünebilir. Tanrı bize İsa'nın adını miras olarak verdi, dolayısıyla biz imanla onu kabul etmeliyiz, sevinçle şükretmeliyiz.

2015. 3. 29. Semone